705/04

Den 6. september 2004 blev i sag nr. 62.727:

xxxx xx xxx xxxxxxxx
xxxxxxxxx xx
xxxx xxxxxxxx

mod

DiBa Forsikring A/S
Ringstedgade 40
4700 Næstved

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstagerne, der har familieforsikring i DiBa Forsikring A/S, klager over selskabets erstatningsopgørelse i forbindelse med et anmeldt tyveri fra klagernes bopæl.

Klagerne har i klageskrivelsen til nævnet anført:

"Natten til den 22/7-2003 havde vi indbrud i vort hus …

Ved indbruddet blev der stjålet en del smykker og kontanter, idet vores pengeskab, som var boltet til væggen i et klædeskab, blev revet ud af væggen og fjernet. Der blev endvidere stjålet andre personlige ejendele, ligesom et bord og skab blev delvis ødelagt. GM var kommet ind i huset ved at opbryde vindue til haven. Vinduet var også beskadiget.

Det blev aftalt med 1848 DiBa Forsikring, at vi skulle indsende opgørelse over de stjålne/skadede effekter.

Den 24/08-2003 indsendte vi vores opgørelse (Bilag 1.) over de stjålne/skadede effekter incl. div. bilag.

2. 62.727

Den 28/08-2003 havde vi besøg af 1848 DiBa Forsikring v/skadekonsulent S.S.P. for besigtigelse af skaden og dokumentation.

Ca. den 26/09-2003 modtager vi brev fra 1848 DiBa Forsikring v/skadekonsulent S.S.P. (Bilag 2.), bilagt vor opgørelse med hans tilskrevne priser og bemærkninger. Af brevet fremgår, at skaden opgøres til kr. 71.900,- minus selvrisiko kr. 1.022,-, i alt kr. 70.878,-, heri ikke indregnet rep. af spisebord.
Af brevet fremgår endvidere, at kr. 10. 000,- i kontanter samt brevchecks ikke dækkes, idet de, som det udtrykkes: '..tilhører dit firma og....', - ligesom der er fratrukket ca. 20% i erstatningen for smykker etc.

Denne afgørelse er vi ikke tilfredse med, så den 27/09-2003 skriver vi et klagebrev til 1848 DiBa Forsikring (Bilag 3.), dels p.g.a. at kontanter og brevchecks ikke bliver dækket, dels p.g.a. det store fradrag på 20% på smykkerne.

Ca. den 07/10-2003 modtager vi atter et brev (Bilag 4.) fra 1848 DiBa Forsikring v/skadekonsulent S.S.P., hvori han bl.a. fastholder 1848 DiBa Forsikring's afgørelse.

Da vi fortsat ikke er tilfredse med afgørelsen skriver vi igen den 11/ 10-2003 et klagebrev (Bilag 5.) til 1848 DiBa Forsikring. Vi har i mellemtiden undersøgt afgørelser i lignende sager, og fundet en afgørelse fra Ankenævnet (AK nr. 53.157), som vi mener understøtter vor opfattelse af tingene. Endvidere udbeder vi os dokumentation for at 1848 DiBa Forsikring er berettiget til at fratrække 20% i erstatningen for smykkerne etc. Vi mener nu også at have krav på rentegodtgørelse efter FAL § 24, set på baggrund af den lange ventetid.
…
Af brevet fremgår at 1848 DiBa Forsikring fastholder sin afgørelse, idet der henvises til, at vi har oplyst, at kontanterne tilhørte vort firma ??, ligesom der henvises til Ankenævnskendelse AK 56.176, hvoraf man udleder: '...at kontantbeløbet ikke ville have været dækket, hvis der som i dit tilfælde, havde været tale om et forvarings-/opbevaringsforhold udenfor firmaadressen.'

Det mener vi ikke er korrekt:

1 Der er tale om private midler, som vi blot lægger i en kasse i pengeskabet. Beholdningen bliver også anvendt til andre formål end firmaet, som beskrevet i vort brev af 27/09-2003, og er ikke firmaets midler.

2 Der er ikke tale om et forvarings/opbevaringsforhold udenfor firmaadressen. Vi taler ikke om byttepenge eller lign. midler, som er 'øremærkede' til firmaet. Der er tale om vore helt private midler, som vi naturligvis opbevarer på vores privatadresse.

3 Det er muligt, at 1848 DiBa Forsikring ved tlf. samtale har fået den opfattelse, at kontanterne skulle tilhøre firmaet. Dette kan skyldes, at vi i starten var og stadig er noget chokerede og forvirrede over hændelsen, og derfor har givet udtryk for, som det nævnes i vort brev af 27/09-2003, at der var tale om penge, som vi også af og til bruger af til firmaet. Det er var dog stadig vore helt private penge, som vi kunne bruge som vi havde lyst, så 1848 DiBa Forsikring må have misforstået dette."

Selskabet har ved skrivelse af 16/12 2003 til nævnet anført:

"Den 22.07.2003 blev vi kontaktet af vor kundes nabo, som er taksator i Alka, og orienterede om indbrud i klagers hus den 21.07.2003 og vores kunde var på ferie. Vi aftalte at der blev sendt en anmeldelse, og at denne taksator fra Alka ville sende os billeder af indbruddet. Dem har vi dog ikke modtaget.

Den 26 08.2003 modtager vi vor kundes anmeldelse, samt deres opgørelse over de forsvundne genstande.

Den 27.08.2003 aftaler taksator S.P. tid, med J.J. [klager] om besigtigelse næste dag kl. 10 - 10.30.

Den 28.08.2003 er taksator på stedet kl. 10.15 og der er kun fru J. til stede. Der foretages en mindre besigtigelse af det beskadigede vindue og hændelsesforløbet drøftes generelt. Løsøredelen opstartes på grundlag af fremsendte bilag ligesom diverse foto fremlægges til dokumentation. I løbet af samtalen kommer J.J. til stede og begge bekræfter overfor taksator under samtalen, at kontantbeløbet på kr. 10.000 og brevchecks tilhører J.J.'s firma, der ikke er hjemmehørende på skadestedet, og dis-

se var taget med hjem for en sikker opbevaring i pengeskabet i soveværelset. Det blev aftalt at taksator skulle vende tilbage omkring dækning af disse dele. Taksator oplyste ved mødet at opnåelige kontantrabatter ville blive modregnet erstatningen.

Den 22.09.2003 rykker kunden for opgørelsen, samt de er utilfredse med den udførte reparation af spisebord. Der blev aftalt kontrolbesigtigelse af dette til den 29.09.2003.

Den 25.09.2003 blev rapport/opgørelse udfærdiget af taksator, kontantbeløb og brevchecks afvises under henvisning til gældende erhvervsvilkår.

Den 29.09.2003 bliver bordreparationen kontrolbesigtiget og kun fru J. er til stede. Der bliver aftalt fornyet reparation. Ved mødet bekræfter fru J., at de den 28.08.2003 havde oplyst, at kontantbeløbet kr. 10.000 og brevchecks tilhørte firmaet.

Med hensyn til smykkeerstatningen var kundens kommentar, *at de fandt reduktion på 20% for stor, under hensyn til at de jo ikke havde rejst noget krav vedr. skaden på vinduet, og at en reduktion på 15% var acceptabel, når de nu havde afstået fra vinduesreparationen.* Taksator fastholdt ved samtalen at kunden havde omtalt skaden på vinduet som at *denne ikke var noget at tale om*, ved deres møde den 28.08.2003.

Reduktionen i løsøreopgørelsen blev fastholdt ifølge rapport af 25.09.2003. Taksator bekræfter, at vi ville dække kundens krav vedrørende bygning. Denne blev opgjort til kr. 3000.

På grundlag af de afgivne oplysninger til taksator, har kunden 2 gange meddelt at der var tale om firmaets penge. Vi fastholder derfor at kontantbeløb og brevcheck tilhører kundens firma, og at der er tale om en forvarings-/opbevaringsforhold uden for firmaadressen. Vi henviser her til Ankenævnskendelse nr. 56.176.

Erstatningsopgørelsen er som udgangspunkt baseret på kundens egne prisoplysninger om nyværdier, men som delvis er kontrolleret af taksator.

I skrivelsen fra kunden den 27.09.2003 rejses der nu et reelt krav om genlevering af smykker, vi kommer derfor med et fornyet krav om dokumentation/beskrivelse som skal bruges for at sikre korrekt genlevering og evt. tillægserstatning for ikke genleverede dele.

Kunden har meddelt os ved brev den 11.10.2003 at der ønskes kontanterstatning udbetalt for smykker, der kræves samtidig renter jf. FAL §24.

Vi fastholder at erstatningsopgørelsen er fortaget iht. gældende vilkår og retningslinier samt under skyldig hensyntagen til de rabatter, vi normalt opnår hos vores leverandører, når der fortages genlevering. Vi opnår normalt 20% rabat på smykker, når der er tale om beløb over kr. 20.000.

Kunden afviser med brev den 27.09.2003, den fremsendte opgørelse af 25.09.2003 fra taksator. Taksator er hos kunden igen den 29.09.2003 for kontrolbesigtigelse. Den 06.10.2003 fremsender taksator rapport efter genbesigtigelse. Selskabet modtager brev fra kunden af 11.10.2003 hvor der ankes over, at selskabet fastholder afvisning af kontanter, kunden skaber samtidig tvivl omkring egen beskrivelse/dokumentation af smykker. Kunden anerkender i samme brev kontanterstatning for smykker. Selskabet afsluttede sagen med brev af 17.10.2003. Selskabet har derfor betalt erstatning til kunden inden for de 14 dage som FAL § 24 beskriver, efter sagen er afsluttet.

Vi fastholder vor afvisning af rentegodtgørelse jf. FAL § 24."

Heroverfor har klagerne ved skrivelse af 16/1 2004 til nævnet anført:

"Taksatoren fra ALKA er ikke vores nabo, men en god ven af os.

DiBa's taksator meddelte ved sit besøg den 29/9-2003, at det ikke var nødvendigt at fremsende de fotos, som ALKA's taksator havde taget.

…

Det nævnes i skrivelsen, at vi begge har bekræftet, at kontantbeløbet på kr. 10.000 og brevchecks tilhører vort firma. Vi var meget usikre på spørgsmålene fra DiBa's

taksator, og svarede som vi bedst kunne, idet vi jo i sagens natur ikke er 'ekspert' på området. Vore svar mener vi, at taksator har 'tolket' til DiBa's fordel, med henblik på at undgå erstatningsudbetaling af kontantbeløbet.

Af skrivelsen fremgår, at vi om vinduesreparationen har udtalt, at_ '…*denne ikke var noget at tale om…*' Det er korrekt, - men vi havde ikke fantasi til at forestille os, at DiBa ville prøve at reducere erstatningen så voldsomt, som de reelt har gjort, - og derfor synes vi, at vinduesreparationen var af mindre betydning.
Dette synspunkt har vi senere revideret, idet vi synes, at når DiBa i den grad 'kører' sagen efter reglerne, bør skaden på vinduet naturligvis også erstattes fuldt ud i.h.t. reglerne. Dette har DiBa så efterfølgende efterkommet, uden at vi har udfyldt en egentlig skriftlig skadeanmeldelse herpå.

I skrivelsen hævder DiBa, at vi: '…*skaber tvivl omkring egen beskrivelse/dokumentation af smykkerne…*'
Vi skaber ikke tvivl, - men bemærker overfor DiBa, at selskabet (til vores store overraskelse) tilsyneladende ikke er i besiddelse af en brugbar dokumentation/beskrivelse af smykkerne, på trods af taksators gentagne besøg hos os, hvor han har haft alle muligheder for at indhente de nødvendige oplysninger. Vi har efter bedste evne dokumenteret og beskrevet alle stjålne genstande/smykker overfor selskabet, i det omfang man har ønsket, - så vi står uforstående overfor selskabets bemærkning.

Så vidt vi er informeret, foreskriver FAL § 24 ikke, at der skal betales senest 14 dage efter sagen er afsluttet.
…
Vi mener, at DiBa forsøger at påvise, at det tidspunkt hvorfra der skal regnes, er blevet forrykket af vores 'skaben tvivl'. Deri er vi ikke enige. DiBa har hele tiden kendt eller kunnet søge alle nødvendige oplysninger, og vi har ikke på noget tidspunkt tilbageholdt oplysninger eller søgt at tilsløre noget som helst.

DiBa hævder igen, bl.a. i denne skrivelse, at: '…*der er tale om en forvarings-/opbevaringsforhold uden for firmaadressen…*'

Det har vi meget svært ved at forstå, idet vores firma er og hele tiden har været registreret med CPR-nr. … på adressen S… vej netop den adresse, hvor indbruddet fandt sted !

Hertil har selskabet ved skrivelse af 12/2 2004 over for nævnet bemærket:

"… efter endnu en forespørgsel hos taksator S.P. fastholder han sin forklaring, begge personer gjorde helt klart under besøget, at de pågældende kr. 10.000 tilhørte firmaet, og de var taget med hjem for en sikre opbevaring.

Vi kan oplyse at klager har en erhvervsforsikring hos os under police nr. … og forsikringsstedet er H…vej .."

Af forsikringsbetingelserne fremgår bl.a.:

"**§ 12. Erstatningens opgørelse.**

…

3. Selskabet skal erstatte tab ved at:

…

d. Udligne det lidte tab kontant. Selskabet er dog ikke forpligtet til at betale et større beløb, end de tilsvarende genstande kunne være indkøbt for hos de leverandører, selskabet anviser."

Nævnet udtaler:

Vedr. smykker

Det fremgår af forsikringsbetingelserne, at selskabet ikke er forpligtet til at betale et større beløb, end de tilsvarende genstande kunne være indkøbt for hos leverandører, som selskabet anviser.

Som sagen er forelagt, ses selskabet ikke at have anvist nogen leverandør, og det er herefter nævnets opfattelse, at selskabet ikke er berettiget til at fratrække rabat i erstatningen.

Vedr. kontanter

Klagerne har et enkeltmandsfirma, og selv om kontantbeløbet hidrører fra omsætningen i virksomheden, er det ikke godtgjort, at pengebeløbet indgik på en sådan måde i virksomhedens drift, at det ikke er omfattet af familieforsikringens dækning.

Vedr. brevchecks

På det foreliggende grundlag finder nævnet ikke anledning til at kritisere, at selskabet har afvist at henføre 40 brevchecks á 2,50 kr. til familieforsikringens dækningsområde.

Vedr. renter

Nævnet må lægge til grund, at selskabet ved taksatorbesøget den 28/8 2003 modtog de oplysninger, der var nødvendige til opgørelse af kravet. Erstatningen skal derfor forrentes fra den 12/9 2004 i henhold til forsikringsaftalelovens § 24.

Derfor

b e s t e m m e s :

Selskabet, DiBa Forsikring A/S, skal udbetale klageren de 20 %, der er fratrukket i erstatningen for smykkerne, samt udbetale erstatning for kontantbeløbet på 10.000 kr. Hele erstatningsbeløbet skal forrentes fra den 12/9 2004.

Klagen i øvrigt kan ikke tages til følge.

J. Hermann